

The Rebellious Spirit #3 vraag 2 en 3
11 februari 1987 in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Ik ben een paar maanden uw sannyasin na een lange zoektocht naar een meester. Nu ben ik bang dat u zal sterven en ik de betekenis van mijn leven zonder uw tegenwoordigheid niet kan vervullen.

Prem Felix, je bent nog te veel geïnteresseerd in je eigen ego. Je bent niet bezorgd vanwege mijn dood: Je bent bezorgd om je eigen verlichting – wat zal er gebeuren met jouw verlichting. Je bent je niet bewust dat dit geen liefde is, dit is geen vertrouwen. Je probeert me te gebruiken. En liefde probeert nooit te gebruiken.

Je hebt de meester nog niet gevonden, je hebt het gewoon geloofd... Omdat je hier zoveel mensen in zo'n intense liefde en zo'n diepe extase vond, heb je in hen geloofd – misschien is hier een meester. Maar het is een misschien.

Als je echt je meester gevonden hebt, zul je alles over jouw verlichting vergeten. In het vinden van de meester, heb je reeds het pad gevonden. In het vinden van de meester, heb je reeds iemand gevonden die met jou zal zijn, zelfs na de dood. Dat is de betekenis van bij een meester zijn.

Een sannyasin heeft een klein Soefi verhaal gestuurd vanuit Amerika. Ze was wat in verwarring door het verhaal. Ze wil de betekenis ervan leren kennen. Het zal Felix ook helpen.

Het verhaal is: een man is aan het verdrinken en schreeuwt om hulp. Een hand reikt naar hem. Het is donker in de nacht dus hij kan niet zien wiens hand het is.

Hij vraagt, "Wie bent u?" en de man zegt, "Een vriend."

Maar de man die aan het verdrinken is zegt, "Nee, ik wil niet gered worden door een vriend."

Het is een vreemd verhaal.

Opnieuw begint hij te schreeuwen, "Help! Red me." En dezelfde hand reikt opnieuw naar hem en hij stelt dezelfde vraag, "Wiens hand is dit?" en het antwoord komt, "Ik ben God."

En de man zegt, "Ik wil niet gered worden door God."

En de derde keer dat hij schreeuwt, reikt dezelfde hand opnieuw, en hij stelt dezelfde vraag: "Zeg me alstublieft wie u bent?" En het antwoord komt, "Ik ben een meester."

En hij zegt, "Dan is het helemaal goed. Ik kan je vertrouwen."

Het is een vreemd verhaal. Hij kan zelfs God niet vertrouwen, maar hij kan de meester wel vertrouwen, het heeft grote implicaties.

Door een vriend gered worden is niet mogelijk in de spirituele zin, want de vriend is zelf aan het verdrinken. Hij is dezelfde boot, hij is niet van een hoger bewustzijn. Hoe kan hij je redden.

Het is niet een kwestie van gewoon redden: iemand is aan het verdrinken en jij redt hem. Het is een parabel. Een vriend is van hetzelfde bewustzijn; hij kan je niet redden.

Maar God? – de verdrinkende man weigert zelfs om gered te worden door God, omdat God geen handen heeft, geen gezicht, geen lichaam. God is een bewustzijn – hoe kan bewustzijn zijn hand vasthouden? God is geen persoon, maar slechts een tegenwoordigheid; geen bloem, maar slechts het aroma. Hoe kan een aroma hem redden? Je kunt de aroma genieten als je gered bent, maar aroma kan je niet redden. Je kunt van God genieten als een tegenwoordigheid wanneer je gered bent, maar de tegenwoordigheid zelf kan je niet redden.

Maar zodra de Soefi meester zegt, "Ik ben een meester," grijpt de man onmiddellijk zijn hand en hij zegt, "Dit is de juiste hand. Alleen een meester kan me redden" – want een meester is beide. Hij is een man en hij is een god. En natuurlijk is hij ook een vriend. Een meester is alle drie in een. Hij is een vriend, maar niet alleen een vriend. Hij is een god, maar niet alleen een god. In hem heeft god een lichaam; in hem heeft liefde zijn hoogste piek bereikt. Hij kan een redder zijn.

Het verhaal is zeker vreemd en kan iedereen van zijn stuk brengen. Als je de meester gevonden hebt Felix, maak je dan geen zorgen om de dood van de meester. De meester sterft nooit. Als je van hem gehouden hebt, zal jouw meester voor altijd in jou leven.

En laat die lust voor verlichting vallen, want dat is een hindernis. Alleen mensen die het verlangen voor verlichting laten varen worden ooit verlicht. En waarom zou je zorgen hebben over de toekomst? – Ik leef! In plaats van juist nu gered te worden, ga je vragen om een afspraak in de toekomst?

Het vinden van de meester is op een subtiele manier het vinden van jouw verlichting, omdat juist de tegenwoordigheid van de meester jouw hele wezen ontzettend gelukkig maakt, jou een nieuwe frisheid geeft. Een nieuwe bries gaat door je heen, die alle stof die je de eeuwen door hebt verzameld met zich meeneemt.

In feite zijn er verhalen van grote discipelen zoals Mahakashyapa die tegen Gautam Boeddha zei, "Alleen onder één voorwaarde kan ik uw discipel worden." Boeddha zei, "Welke voorwaarde?" En Mahakashyapa zei, 'U moet me beschermen tegen verlichting. Als ik eenmaal verlicht ben, zal ik de meester verliezen, want ik zal niet langer een discipel zijn. En er is niets waarvoor ik u zou willen verliezen. Ik kan alles wat verlichting aangaat vergeten. U bent mijn verlichting.'

Boeddha lachte en zei, "Mahakashyapa, jij weet niet dat jij, met dit heel helder begrip en liefde, me de aanwijzing geeft dat jij mijn eerste discipel zult zijn die verlicht wordt.'

En Mahakashyapa was zijn eerste discipel die verlicht werd. Hij was erg boos, en een paar dagen wilde hij niet met Boeddha spreken. Wanneer Boeddha dan langs hem liep, sloot hij zijn ogen. Tenslotte zei Boeddha, "Vergeet het nu maar. Wat gebeurd is, is gebeurd. En ik zal je niet zeggen weg te gaan of mijn boodschap te verspreiden. Ik zal geen notitie nemen van jouw verlichting. Je kunt mijn discipel blijven."

En er waren tranen van vreugde in Mahakashyapa's ogen en hij viel voor Boeddha's voeten neer. Hij zei, "Dat was waar ik bang voor was, dat u me misschien niet meer zou toestaan uw voeten aan te raken. En ik had u van tevoren gewaarschuwd -- maar wij luisteren evenmin naar u als u naar ons luistert."

Boeddha zei, "Het ligt niet in mijn handen om je verlicht te maken of te verhinderen dat je verlicht wordt. Je kwam met zo'n helderheid dat ik bezorgd was dat je erg spoedig verlicht zou worden."

Een man die naar verlichting kan verlangen en de meester alleen als een middel kan gebruiken begrijpt niet wat liefde is en begrijpt niet wat het is om een discipel te zijn. Een meester kan niet gebruikt worden.

Je kunt gewoon proberen op te lossen in zijn wezen zo diep als mogelijk is. Op een dag komt verlichting, zonder enige waarschuwing – plotseling. Het is geen geleidelijk proces; het komt niet in afleveringen. Het komt plotseling en jij bent weg. Er blijft alleen een zuivere tegenwoordigheid over. Dus wees niet bezorgd over mijn dood. Zolang ik leef, gebruik deze momenten om je op te lossen in mij. En als je deze ogenblikken kunt gebruiken om jezelf op te lossen.... En vergeet verlichting – anders zal dit een voortdurende hindernis blijven. Geniet gewoon dat je hier bent. Dans en zing. Wat ga je doen met verlichting? Je kunt het niet eten, je kunt het niet drinken – het is absoluut nutteloos. Dus hoop nou maar dat het niet te snel komt!

Vraag 3

Geliefde Osho,

Het gezegde is: sluit je ogen, kijk naar binnen en zie de schoonheid. Maar ik houd ervan mijn ogen open te houden. Ik houd ervan de mensen te zien, de plaatsen, de dingen, de meren, de bergen, de rivieren, de stroompjes, de dieren en de vogels – maar het meeste van alles houd ik ervan u te zien, Osho. Is het mogelijk om naar binnen te gaan en de schoonheid te zien met open ogen?

Anand Vimal, het kan geen kwaad de ogen open te houden. Houd zo intens mogelijk van de bergen, de maan, de zon, de bomen... heb alles lief wat het bestaan omvat.

En je wil jouw ogen openhouden omdat je ervan houdt ook mij te zien. Niets verkeerd in, maar ik moet je eraan herinneren dat er een veel mooier land is, veel mooiere sterren, veel mooiere bomen, binnenin jou, die je niet met open ogen kunt zien.

En wat mij betreft, met open ogen kun je slechts mijn lichaam zien. Met je ogen dicht zul je in staat zijn ook mijn wezen te zien, wat juist de essentie van goddelijkheid is.

Dus het is niet nodig om gefixeerd te zijn. En dat is de schoonheid van de ogen. Misschien heb je er nooit over nagedacht. Je oren zijn voortdurend open; je ogen zijn van nature zo gemaakt dat je ze dicht kunt doen, je kunt ze opendoen, je kunt ze dicht doen, je kunt ze opendoen....

Dus wanneer ook je de bomen wil zien en de schoonheid van de zonsondergang, doe je ogen open. En wanneer je de schoonheid van de innerlijke wereld wil zien, sluit je ogen. En het is een goede oefening ook! Je doet geen afstand van de uiterlijke wereld; je maakt gewoon de buiten- en de binnenwereld beschikbaar voor je. En als je beide kunt hebben, waarom zou je er dan maar één nemen? En het innerlijke is kwalitatief en onmetelijk superieur. Welke schoonheid je eigenlijk ook buiten vindt is net alsof je de maan weerspiegeld hebt gezien in een meer. Het uiterlijke is slechts een reflectie. Het innerlijke is echt – het existentiële.

Er zijn mensen die tegen het naar buiten kijken zijn. Er zijn religies die tegen naar buiten kijken zijn. In het Jainisme zijn er twee sektes, de ene sekte gelooft dat Mahavira, hun grote meester, gewoonlijk mediteerde met gesloten ogen. En er is een andere sekte die gelooft dat hij gewend was met open ogen te mediteren. Dit is het enige verschil tussen hen. En over dit punt hebben ze vijftienvier eeuwen gevochten en geargumenteed.

Ik kwam langs een plaatsje, Dewas, en ik zag een Jaina tempel met drie grote sloten erop. Dus ik vroeg mijn chauffeur de auto te stoppen en te informeren wat er met de tempel was gebeurd. En ik kwam te weten dat de tempel al bijna vijftien jaar niet open was geweest. De twee gemeenschappen van de Jainas hadden de tempel samen gemaakt, omdat hun aantal erg klein was in het dorp. Geen van de gemeenschappen was in staat om alleen de tempel te maken. Anders maken ze hun tempels apart. Maar ze hadden besloten om één tempel te maken en waren het eens over het bezit van Mahavira, het standbeeld binnenin de tempel – dat in de ochtend tot twaalf uur, de ene sekte eredienst zou hebben; van twaalf tot zonsondergang zou de andere sekte eredienst houden. Eerst zullen mensen eredienst doen die geloven in gesloten ogen. Omdat een marmeren standbeeld... of je kunt het met open ogen maken of je kunt het met gesloten ogen maken. Het is geen Japanse pop die je neerlegt en het sluit de ogen; je laat het zitten en het opent de ogen. Een marmeren standbeeld is erg moeilijk... dus het standbeeld was gemaakt met gesloten ogen. Dus tot twaalf uur hield de eerste sekte eredienst; na twaalf uur ging de tweede sekte twee open ogen, gewoon van papier gemaakt, op het marmeren standbeeld plaatsen. Dan werd het hun Mahavira. En een enkele keer... er braken altijd ruzies uit, omdat iemand van de eerste sekte doorging met de eredienst na twaalf uur; dan kwam de tweede sekte binnen en duwde hem eruit en hij begon dan te schreeuwen, "Je verstoort mijn eredienst, en eredienst kan niet gedaan worden volgens de klok. Je kunt wel een paar minuten wachten."

Maar waarom zouden zij wachten? De afspraak was dat ze er precies om twaalf uur uit zouden zijn. En de eerste sekte was dan bezig met de dienst en de tweede sekte plaatste dan de valse ogen op Mahavira. En zij begonnen te vechten en boksen met elkaar.... En het is een geweldloze religie – ze gelooft in geweldloosheid. En op een dag ging het te ver. Er vloeyde bloed. Mensen brachten hun stokken en begonnen elkaar op het hoofd te slaan. De politie kwam en de politie nam hen allemaal mee naar de gevangenis en ze sloten de tempel. Tot het hof beslist, kan het slot niet worden geopend.

Maar uit angst dat de andere sekte het slot zal breken, bracht ook de eerste sekte een ander groter slot. De tweede sekte bracht een nog groter slot. Dus zitten er drie sloten op, en het hof is tot nu toe nog niet in staat geweest om een beslissing te nemen. Want hoe moet je beslissen of Mahavira gewoonlijk mediteerde met open of gesloten ogen?

Ik zei tegen mijn chauffeur, "Als je de politierechter kent, breng me dan naar hem." Hij zei, "maar waarom ga je onnodig jezelf ermee bemoeien? Ik zie dat je jezelf altijd onnodig met zaken bemoeit, impopulaire zaken... en je springt erin. We moeten gaan waar we naar toe gingen."

Ik zei, "Maak je niet druk. Ga gewoon naar de rechter."

Ik zocht de rechter dus op en ik zei tegen hem, "Ik ben gekomen om je te helpen, want je bent niet in staat geweest te beslissen hoe Mahavira mediteerde."

Hij zei, "Kun jij me helpen?"

Ik zei, "Zeker. Niemand anders kan jou helpen."

Hij zei, "Vertel het me dan maar."

Ik zei, "Hij knipperde altijd."

Je kunt je ogen niet voortdurend openhouden, evenmin kun jij je ogen altijd gesloten houden. Je moet knipperen, dat houdt de ogen fris. Knipperen is een natuurlijk proces, het is net als de ruitenwisser van je auto. Lat de wisser zijn werk doen.

Jouw ogen sluiten en openen zich. Ze houden zichzelf fris en verwijderen alle stof.

Dus Vimal, het is allebei goed. Mediteer soms met open ogen. Mediteer soms met gesloten ogen.

Maar vergeet nooit te knipperen.

Oké Vimal?

Ja, Osho.